

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgeefster

Ontslag chauffeur is kennelijk onredelijk, omdat ten onrechte is aangenomen dat sprake is van een zelfstandige bedrijfsvestiging in de woonplaats van werknemer. Afspiegelingsbeginsel is ten onrechte niet toegepast.

Werknemer is sinds 2004 als chauffeur in dienst van (een rechtsvoorganger van) werkgeefster. Na verkregen toestemming is de arbeidsovereenkomst per 1 juli 2013 opgezegd vanwege bedrijfseconomische redenen. Werknemer heeft hierbij geen financiële vergoeding ontvangen. Werknemer stelt dat sprake is van een kennelijk onredelijk ontslag. Hij voert hiertoe in de eerste plaats aan dat het gegeven ontslag is gebaseerd op een valse of voorgewende reden. Er bestaat bij werknemer twijfel over de economische noodzaak van het uitbesteden van de werkzaamheden voor Noord-Nederland en daarnaast is de woonplaats van werknemer door werkgeefster ten onrechte aangemerkt als zelfstandige vestigingsplaats, met als gevolg dat – ten onrechte – het afspiegelingsbeginsel niet is gehanteerd. Ook stelt hij dat niet de juiste opzegtermijn in acht is genomen.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Van een onregelmatige opzegging is geen sprake. De werkgeefster waar werknemer voor indiensttreding werkzaam was, is failliet gegaan. De bij deze werkgeefster gewerkte periode telt niet mee voor het berekenen van de opzegtermijn. Een opzegging van een arbeidsovereenkomst kan als kennelijk onredelijk worden beschouwd wanneer deze geschiedt in afwijking van een in de bedrijfstak of onderneming krachtens wettige regeling of gebruik geldende getalsverhoudings- of anciënniteitsregeling, tenzij hiervoor zwaarwichtige gronden aanwezig zijn (art. 7:681 lid 2 onder d BW). Daarvan is in dit geval sprake. Onder verwijzing naar artikel 4:2 Ontslagbesluit, waarin is bepaald dat per bedrijfsvestiging dient te worden afgespiegeld, wordt geoordeeld dat aan werkgeefster kan worden toegegeven dat werknemer zijn werkzaamheden (hoofdzakelijk) startte vanuit en eindigde bij zijn woning. Vaststaat dat de vrachtwagen van werknemer in beginsel in zijn woonplaats stond en vaststaat bovendien dat de afstand van Nijmegen tot de woonplaats aanzienlijk is. Dat in de woonplaats sprake was van een aparte bedrijfslocatie, met een eigen registratie bij de Kamer van Koophandel, een eigen klantenkring, eigen producten, een eigen naam, een eigen website of dat sprake was van een aparte rechtspersoon, met een zelfstandige (financiële) rapportage, een eigen management en eigen medezeggenschap is echter gesteld nog gebleken. Werknemer verrichtte zijn werkzaamheden louter op praktische gronden vanuit zijn huisadres. Werknemer werd echter altijd vanuit Nijmegen aangestuurd en ontving vanuit Nijmegen zijn opdrachten.

Een schadevergoeding van € 10.500 bruto is in dit geval redelijk. Daarbij is als uitgangspunt gehanteerd het aantal dagen van fictieve werkloosheid op grond van hoelangwerkloos.nl (392), zijnde de duur van de te verwachten werkloosheid op het moment van de kennelijk onredelijke opzegging, het door het UWV gehanteerde dagloon (€ 124,47) en de door werknemer in dat geval ontvangen uitkering. Dit bedrag is in overeenstemming met de aard en ernst van het tekortschieten van werkgeefster in haar verplichting om te handelen als goed werkgeefster, met name nu de functie van werknemer ten onrechte niet is afgespiegeld en vaststaat dat werknemer hierdoor schade heeft geleden.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-01-2015

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2015:399

Zaaknummer: 3327384 \ CV EXPL 14-4937 \ 493\466

Rechters: J.M. Graat

Advocaten: I.J.A.J. Hanssen

Wetsartikelen: 7:681 BW en 4:2 Ontslagbesluit